

PSALM 139: PANIE, TY MNIE BADASZ I PRZENIKASZ

K. Panie, Ty mnie badasz i przenikasz,
 Ty wiesz, kiedy się kładę spać i gdy powstaję.
 Z daleka poznajesz moje myśli,
 (A) Tobie są dobrze znane moje drogi.
 Choć jeszcze nie mam słowa na języku,
 A Ty już, Panie, znasz je w całości.
 C⁷ Ty chwytasz mnie z tyłu,
 F atakujesz mnie z przodu,
 A a jednocześnie
 d położyłeś na mnie swą rękę:
 g jest to wiedza zbyt tajemnicza dla mnie,
 A wiedza, której nie mogę pojąć,
 g wiedza tak wzniosła, że jej nie rozumiem.
 A

W. Gdzież się oddalę przed Twym Duchem,
 B gdzież od Twego oblicza uciec mam?
 K. Gdy wstąpię do nieba, Ty tam jesteś,
 B A
 W. gdy zejść w śmierć, tam Cię znajdę.
 F A
 Ty chwytasz mnie z tyłu, atakujesz mnie z przodu,
 B
 K. a jednocześnie położyłeś na mnie swą rękę:
 A
 W. jest to wiedza zbyt tajemnicza dla mnie,
 B A
 K. wiedza, której nie mogę pojąć,
 B A
 W. wiedza tak wzniosła, że jej nie rozumiem.
 d g
 K. Panie, Ty mnie badasz i przenikasz,
 d
 Ty wystawiasz na próbę moje serce,
 g
 bym już nie chodził drogą obłudy
 (A) d
 i bym się nie oddalił nigdy od Twojej ścieżki.